

Tam po cesti me peljajo
Vsi ti mladi furmani.“

Najbolj ti prednji, naj ti gorši
Je moj ljub' cartani.

K 'ni oštariji so pripeljali,
Tam so notri stopili.

„Le krmite 'no štrigljajte
Moj'ga konj'ča bistrega!

Sem gredé po poti zvedel:
Moja ljuba boléna je;

Je boléna, spovédena;
K smerti je pripravljena.“

On je hitro k njej pritekel,
Ali ljuba je že mrtva b'la.

Gor na mizo je naštel
Še sto belih tolarjev:

„Zato molite 'no mašujte
Še za naji oba dva!“

Pri tej priči je na tla padel,
Pri tej priči je mertev bil.

Njegovo truplo so pokopali
Na solnčnem kraju turna dol;

Njeno truplo so pokopali
Na licnem¹⁾ kraju turna dol.

'Z njegovega je groba raslo,
Lepa, rdeča vrtnica.

Z njenčnega je groba zrasla
Lepa, bela lilija.

Na vrh turna sta vkup prirasli
'No sta se lepo spleтали,

Gor v sveto nebo in sveti raj,
Kter'ga nam Bog vsim skupaj daj!

¹⁾ Senčnem.

Pesem o vinski trti.

So ptički skup zbrani,
V planinco leté,
Tam dol' na Dolenjskem
Je zdravje mojé.
Le vzbud' se in vstani, ti mrzli Gorenc,
Boš videl, kaj dela Dolenc!
Oseka, oklesti, pripravlja že kol,
U butaro zveže, da vse bo zravnal;
Naloži, da ž'vinca prav težko peljá,
U njem se pa srce igra.

Je hramček odprt in pripravljen je mož,
Veselo gre k trti, nabrusil je nož;
Se k trti poniža in pravi: „Svet' križ,
Da mi spet v jesén obrodiš!“
Saj ima korajžo, zauka na glas,
Gre pit ga u kajžo, če zunaj je mrz.
Pomisli, kako bi šparóne šibil,
Da bi ga na jesen spet pil.

Le dela pozimska pustimo na stran,
Pa v roko motiko, veseli je dan!
Že solnce nam sije in rož'ce cvetó,
In spet nam ogreva zemljó.
Korajžno globoko okol' trte kopá,
Veselo družin'co prot' bregu peljá:
Le višej, le višej, da bomo pri hram',
Veselo zapel' bomo tam.

Je trto poročil, dal kolček za par,
Je zdihnil prot' nebu: Zdaj Bog te obvar',
Bog var' in Marija nesreče čez té,
Naj burja prežene meglé!“
Glej trta pa vinska že komaj drží,
Dol k tlom se pritiska, mu grozde rodí.
Če d'narca mu manjka, že ima spet trošt,
Da dal bo prijatelj na mošt.

So brajde res polne po gorah okolj,
Le pusti, naj ajda zori še na polj'!
„Le v goro, le v goro!“ veseli je glas,
Zagornik pozdravlja že nas.
Tam preša privija, se smeje, ha ha,
Spet drug pa iz buče mu piti podá:
„Sem letos od lani velik' več nabral,
Le prid' sem, da pit' ti bom dal!“

Kdor vince rad pije, naj prosi Boga,
De pravo mu pamet in zdravje tud' dá,
Nikar se ne kregaj, ne žali ljudí,
Poglej, kako men' se godí:
U žalostnem kraju prebivam jest zdej
U kletu prestrašnem, ker solnčeca nej,
In milo zdihujem, ker vinca želim,
Se žalostne pesmi učim.